

La Universitat de València té nou govern

El Paraninfo de l'antiga Universitat de València, al carrer de la Nau, va viure la investidura d'un altre dels seus rectors, Ramon Lapiedra. Sense l'aparatosos parafernàlia acostumada, la cerimònia no fou gens corrent, ni de tràmit

A. B.

Els tres discursos pronunciats en l'acte oficial de presa de possessió del nou rector de la Universitat de València, celebrat el passat dia 19, no amagaren l'autèntic significat que l'accés al rectorat de Ramon Lapiedra i el seu equip del Bloc Progressista ha tingut per al món universitari, per al govern de la Generalitat i fins i tot per al món de la política en general.

Per damunt del mínim protocol que la cerimònia exigia, els parlaments del rector ixent, Joaquín Colomer, del rector Lapiedra i del conseller de Cultura, Cebrià Ciscar, foren simptomàtics de la situació, no gens consensuada ni apacible, que s'ha creat a l'entorn de la nova etapa de la Universitat.

Colomer, en castellà i immediatament després que Lapiedra prometés en català el seu càrrec, parlà per agrair, amb un to de

nostàlgic panegíric, la col·laboració de tots aquells qui han tingut responsabilitats durant el seu període de govern. Després de fer referència a l'atemptat d'octubre de 1981 en el qual resultà ferit un empleat de la casa, Joaquín Colomer defensà «l'autèntica dimensió de la Universitat de València» i la satisfactòria valoració que del seu treball es fa a l'Estat espanyol i a l'estranger, afirmant que «esto lo he dicho muchas veces en público, pero con mucha más razón ahora para que se enteren de una vez por todas los demagogos y los desheredados intelectuales cuya elementalidad los tiene arrinconados de por vida a escarbar en los botes de basura que se produce hasta en las casas más pulcras y decentes». Exabrupte, aquest darrer, tan enèrgic com ambigu pel que fa als seus destinataris. No faltà al seu discurs l'agraïment al Ministeri i a la Generalitat pel seu suport.

Si la intervenció de Colomer marcà el to destinat i personalista del seu mandat, la de Lapiedra consistí en un discurs programàtic i d'equip, un punt massa monòton però conscient dels problemes i atent als grans temes pendents. El problema del professorat, la seua avaluació i el potenciament de la seua dedicació a la Universitat; la renovació de l'administra-

Lapiedra féu un discurs programàtic i d'equip

ció i la gestió dels serveis; l'augment de les dotacions i la infraestructura; l'aprofundiment de la relació amb la societat i la redacció dels nous estatuts de la Universitat, que fan del pròxim un període constituent, foren els blocs en què Lapiedra organitzà el seu parlament, emplaçant la Generalitat, el Ministeri, les organitzacions empresarials, sindicals i cíviques, i la col·lectivitat universitària per a tirar endavant aquests objectius.

El primer discurs d'investidura que cap rector havia pronunciat mai en català en tota la història de la Universitat de València fou seguit pel parlament, també en català, del conseller Ciscar. Un parlament emfàticament enèrgic a l'hora de remarcar la voluntat d'assumir aviat totes les competències a què la Generalitat té dret d'acord amb l'Estatut i

que, segons Ciscar, «són les mateixes que les dels estatuts d'autonomia amb un sostre més alt». Ciscar, en definitiva, volgué recordar al nou rector la responsabilitat del govern valencià en el tema universitari.

El comiat retòric de qui queda fora de joc, el programa de prudent renovació que anima el nou rector i l'emfàtic avís en el sentit que cal comptar amb el paper polític del govern valencià, foren els tres eixos d'un acte al qual no assistí el president de la Generalitat, Joan Lerma, malgrat que sí que pogué estar present en l'homenatge a l'escriptor Juan Gil-Albert que se celebrava a continuació en el mateix local. S'ha argumentat que no hi ha el costum que el president assistisca regularment a aquestes cerimònies, però ningú no pot desautoritzar una lectura política de la seua absència.